

hvert enkelt land selv måtte afgøre, om det ønskede eller ikke ønskede at anvende befolkningskontrol, og hun afviste rygter om, at forslagsstillerne til resolutionen skulle have til hensigt at gøre deres tekniske og økonomiske bistand afhængig af, at modtagerlandene akcepterede fødselskontrol.

En række talere vendte sig energisk imod resolutionsforslaget. Blandt andet udtalte den irske repræsentant, at forholdet mellem et lands befolkningsmæssige og økonomiske udvikling ikke var videnskabeligt klarlagt. Den argentinske repræsentant var specielt imod forslaget om, at FN skulle yde medlemslande teknisk bistand på dette område. Han erklærede, at FN ikke havde bemyndigelse til at tage beslutninger vedrørende et spørgsmål som fødselskontrol, der var af såvel religiøs, moralsk, social som politisk betydning. Sådanne spørgsmål måtte være undergivet landenes nationale jurisdiktion.

En række talere støttede resolutionsforslaget.

FNs tekniske og økonomiske bistand.

(Dagsordenpunkterne 40, 41 og 78).

Vedrørende FNs tekniske og økonomiske bistand vedtog 17. samling i forbindelse med ovennævnte dagsordenpunkter fem resolutioner.

Det afrikanske undervisningsprogram

2. udvalg og plenarforsamlingen godkendte enstemmigt et resolutionsforslag, hvori medlemsstaterne opfordredes til villigt at overveje afrikanske anmodninger om bistand i undervisningsspørgsmål. Resolutionen, hvis baggrund er et undervisningsprogram, som er udarbejdet på en konference af afrikanske stater i Addis Abeba, indeholdt også en anbefaling af at UNESCO og den økonomiske kommission for Afrika forøgede den tekniske bistand på undervisningsområdet.

OPEX-programmet.

Udvalget og plenarforsamlingen godkendte et forslag om, at Det økonomiske og sociale Råd for nærmere overvejelser skulle have tilsendt et resolutionsforslag, hvori Det tekniske Hjælpeudvalg anmodede om at give OPEX-programmet (uddannelse af operationelt og administrativt personel)

bedre mulighed for at imødekomme de forskellige landes behov.

Specialfondens.

(Dagsordenens punkt 40).

Et resolutionsforslag om Specialfondens fremskridt og virksomhed blev stillet af de fire mindre giverlande, der per capita er de største ydere til programmet, nemlig *Danmark*, *Holland*, *Norge* og *Sverige*. I forslaget fornyedes opfordringen til medlemsstaterne og medlemmerne af særorganisationerne om at overveje deres bidrag til Det udvidede Bistandsprogram og Specialfondens virksomhed, så at disse to organisationers samlede budget i umiddelbar fremtid kunne nå det fastsatte mål på \$ 150 mill. Endvidere henleddes opmærksomheden på den af Specialfondens styrelsesråd udtrykte opfattelse, at det var væsentligt, at bidragene til fonden snarest nåede op på \$ 100 mill. af hensyn til dens forøgede virksomhed.

Resolutionen vedtoges i udvalget med 68 stemmer for, ingen imod, medens 9 lande (østblokken) afholdt sig fra at stemme. I plenarforsamlingen skete vedtagelsen med 81 for, ingen imod, medens 10 afstod.

Fordelingen af fonds i 1963 under Det udvidede tekniske Bistandsprogram.

(Dagsordenens punkt 41 b).

Fra Det tekniske Hjælpeudvalg under Det økonomiske og sociale Råd forelå et resolutionsforslag vedrørende fordelingen af midler til de i Det udvidede tekniske Bistandsprogram deltagende organisationer. Resolutionsforslaget vedtoges enstemmigt i andet udvalg og i plenarforsamlingen. Herefter skete der følgende allokationer:

De forenede Nationer	\$ 9,732,488
Den internationale Arbejdsorganisation	\$ 4,879,276
FNs Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation	\$ 11,896,562
FNs Organisation for Undervisning, Videnskab og Kultur	\$ 7,773,733
Den internationale Organisation for civil Luftfart	\$ 2,084,225
Verdenssundhedsorganisationen	\$ 8,196,040